

- 3) Skal artikel 81 EF fortolkes således, at bestemmelsen giver tredjemand, der har en relevant juridisk interesse i spørgsmålet, adgang til at påberåbe sig den manglende retsvirkning af en vedtagelse eller en praksis, der er ulovlig i henhold til denne fællesskabsretlige bestemmelse, og til at kræve erstatning for den lidte skade, når der er årsagsforbindelse mellem vedtagelsen eller den samordnede praksis og skaden?
- 4) Skal artikel 81 EF fortolkes således, at forældelsesfristen for erstatningssøgsmål, der er støttet på den nævnte bestemmelse, begynder at løbe den dag, hvor vedtagelsen eller den samordnede praksis blev indført, eller fra den dag, hvor vedtagelsen eller den samordnede praksis ophørte?
- 5) Skal artikel 81 EF fortolkes således, at den nationale ret i tilfælde, hvor det konstateres, at den skade, der kan ydes erstatning for i henhold til national ret, under alle omstændigheder er mindre end den økonomiske fordel, som det skadevoldende selskab, der deltager i vedtagelsen eller den samordnede praksis, opnår, af egen drift yderligere skal tilkende den skadelidte tredjemand en godtgørelse, der er nødvendig for, at den erstatningsbegrundende skade overstiger den fordel, som skadevolder har opnået, med henblik på at afskrække virksomhederne fra at deltage i vedtagelser eller samordnet praksis, der er forbudt i henhold til artikel 81 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. juni 2004 af Szombathelyi Városi Bíróság (Ungarn) i sagen Ynos Kft. mod János Varga

(Sag C-302/04)

(2004/C 251/09)

Ved kendelse afsagt den 10. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. juli 2004, har Szombathelyi Városi Bíróság i sagen Ynos Kft. mod János Varga forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993⁽¹⁾ om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktivet«), hvorefter medlemsstaterne fastsætter, at urimelige kontraktvilkår i en aftale, som erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, i henhold til deres nationale lovgivning ikke binder forbrugeren, fortolkes således, at den kan være hjemmel for en national bestemmelse såsom artikel 209, stk. 1, i den ungarske borgerlige lovbog, der finder anvendelse, når det fastslås, at et generelt kontrakt-

vilkår er urimeligt, og ifølge hvilken de urimelige vilkår ikke uden videre bliver uden bindende virkning for forbrugeren, men kun, når der foreligger en udtrykkelig erklæring herom, dvs. såfremt bestemmelsen anfægtes med held?

- 2) Fremgår det af den nævnte direktivbestemmelse, hvorefter aftalen forbliver bindende for parterne på i øvrigt samme vilkår, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår, at i den situation, hvor de urimelige vilkår, der er fastsat af en erhvervsdrivende, ikke binder forbrugeren i henhold til parternes nationale lovgivning, men den erhvervsdrivende ikke ville have indgået den nævnte aftale med forbrugeren uden de nævnte vilkår, som udgør en del af aftalen, bliver aftalens gyldighed som helhed ikke berørt, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår?
- 3) Er det under hensyn til anvendelsen af fællesskabsretten relevant, at tvisten i hovedsagen er opstået før Republikken Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union, men efter tilpasningen af Ungarns interne ret til direktivet?

⁽¹⁾ EFT L 95, p. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. juli 2004 af Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone — Sezione 02 — i sagen Banca Popolare FriulAdria spa mod Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Sag C-336/04)

(2004/C 251/10)

Ved kendelse afsagt den 14. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. august 2004, har Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone i sagen Banca Popolare FriulAdria spa mod Agenzia Entrate Ufficio Pordenone forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er Kommissionens beslutning nr. 2002/581/EF⁽¹⁾ af 11. december 2001 (EFT L 184 af 13.7.2002, s. 27) ugyldig og uforenelig med fællesskabsretten, for så vidt som bestemmelserne i lov nr. 461/98 og det tilsvarende lovdekret nr. 153/99 om banker i modsætning til, hvad Kommissionen har antaget, er forenelige med fællesmarkedet eller under alle omstændigheder omfattet af undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra b) og c), EF?

- 2) Er navnlig beslutningens artikel 4 ugyldig og uforenelig med fællesskabsretten, for så vidt som Kommissionen
- har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF, og/eller
 - tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og/eller
 - tilsidesat proportionalitetsprincippet?
- 3) Subsidiært ønskes det oplyst, om artikel 87 ff. EF, artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾ og fællesskabsrettens generelle principper, navnlig de ovenfor nævnte [skal fortolkes således], at artikel 1 i lovdekret nr. 282 af 24. december 2002 (som er konverteret til lov nr. 27 af 21.2.2003) ikke kan finde anvendelse.

⁽¹⁾ Om den statsstøtte, Italien har iværksat til fordel for banker.
⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. februar 2004 af Consiglio di Stato som retsinstant (Sjette Afdeling), i sagen Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. mod Ministero delle comunicazioni

(Sag C-339/04)

(2004/C 251/11)

Ved kendelse afsagt den 24. februar 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. august 2004, har Consiglio di Stato som retsinstant (Sjette Afdeling) i sagen Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. mod Ministero delle comunicazioni forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Er det foreneligt med grundsætningerne i nævnte direktiv 97/13⁽¹⁾, såfremt nationale bestemmelser, som — med krav til de selskaber, der har tilladelse til at præstere almennyttige tjenesteydelser, og som tidligere ud fra enebehov samt under strenge og byrdefulde koncessionsregler har indrettet telekommunikationsnet, om at oprette særskilte selskaber til varetagelse af enhver form for aktivitet i telekommunikationssektoren — fastsætter, at det særskilte selskab, skønt det er indehaver af en tilladelse til at drive den offentlige tjeneste, eventuelt også midlertidigt skal erlægge en tillægsafgift vedrørende formålet med telekommunikationsnettet til fordel for moderselskabet?
- Er det i overensstemmelse med EF-reglerne og med den fortolkning heraf, som blev givet af Domstolens Femte Afde-

ling ved dom af 18. september 2003, at der består en national forskrift, som (altså midlertidigt) fastsætter den anden og supplerende afgift der skyldes for virksomhed udøvet til fordel for moderselskabet, til samme beløb som det, der tidligere blev erlagt af moderselskabet under den tidligere eneretsordning, som var kendetegnet ved differentieringen mellem koncessioner på telekommunikationssystemer til offentlig brug og koncessioner vedrørende systemer til privat brug?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10.4.1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester. EFT L af 7.5.1997, s. 15-27.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 27. maj 2004 af Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza, i sag nr. 265/2004 Carbotermo SpA mod Comune di Busto Arsizio og AGESP s.p.a., og sag nr. 887/2004 Consorzio Alisei mod Comune di Busto Arsizio og AGESP s.p.a.; intervenient A.G.E.S.I.

(Sag C-340/04)

(2004/C 251/12)

Ved afgørelse afsagt den truffet den 27. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. august 2004, har Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza, i sag nr. 265/2004 Carbotermo SpA mod Comune di Busto Arsizio og AGESP s.p.a., og sag nr. 887/2004 Consorzio Alisei mod Comune di Busto Arsizio og AGESP s.p.a.; intervenient A.G.E.S.I. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er direkte tildeling af en kontrakt med henblik på levering af brændsel til varmeinstallationer i bygninger ejet eller drevet af kommunen, samt de tilsvarende opgaver med drift og vedligeholdelse (hvor den beløbsmæssigt væsentligste del af kontrakten vedrører levering af brændsel) til et aktieselskab, som på nuværende tidspunkt er fuldt ud ejet af et andet aktieselskab, hvori den ordregivende kommune for sin del er hovedaktionær (med 99,98 % af aktiekapitalen), eller til et selskab (AGESP), som den ordregivende myndighed ikke er direkte deltager i, men som et andet selskab (AGESP Holding) besidder 99,98 % af aktiekapitalen i, og som for sin del er ejet af den offentlige myndighed, forenelig med direktiv 93/96/EØF⁽¹⁾?